

[Arnth Jensen.]

Så er der to andre kategorier af tjenestemænd, pensionisterne og de ugifte og samgifte. Nu ved jeg meget vel, at der her fra tjenestemandsside kan rettes adskillige henvendelser til statsmagten om forbedring af kårene. For pensionisternes vedkommende har man fulgt den samme regel som hidtil med de 70 pct. af de midlertidige tillæg, men her er dog sket en forbedring, idet det særlige tillæg til visse pensionister ikke udbetales med 70 pct., men udbetales fuldtud. Vi har alle sympati for disse kategorier af tjenestemænd, men jeg må formene, at når pensionisterne gennem deres organisationer i det forlig, der er sluttet, ikke er nået videre, så må også deres organisationer mene, at pensionisternes kår i virkeligheden er sådan, at de står nogenlunde på højde med det, som man kan kræve. Men som sagt, jeg forstår godt, at man fra deres side endnu vil prøve på, om man ikke kunne få en yderligere forbedring.

Så er der spørgsmålet om ugifte og samgifte. Det er et spørgsmål, som må være brændende under alle lønforhandlinger og som indtil den dag, vi finder en virkelig løsning på det, vel stadig vil komme til at stå på dagsordenen. Hvis vi kunne nå frem til en anden ordning på disse forhold, skulle det glæde mig, og mit parti skal ikke være uvillig til at føre forhandlinger i så henseende. Men vi må huske på, at skal vi gøre forandringer her, bliver det en gennemgribende revision af hele lønningsloven, fordi forsørgerprincippet indgår i lønningsloven, og skal dette tages ud, må vi gå helt til bunds i problemet.

Jeg hørte nok, at den ærede ordfører for socialdemokratiet (Holger Eriksen) var inde på, at det måske var betimeligt at få en ny lønningskommission nedsat (*Holger Eriksen*: Ikke nu, men det havde været klogt på et tidligere tidspunkt!). Jeg forstår det ærede medlem således, at han sidste år egentlig var imod det, men da han havde set, hvordan det hele udviklede sig, kunne han godt tænke sig en ny lønningskommission. Jeg må sige, at så har det ærede medlem noget let ved at skifte standpunkt, for såvidt jeg ved var det ærede medlems begrundelse den, som vi allesammen bøjede os for, at en finansminister ganske givet ikke kunne gå ind i nye forhandlinger om fastsættelse af lønninger, så længe vi var på toppen af en højkonjunktur. Det har været begrundelsen. Ja, det ærede medlem ryster på hovedet. Man kan måske ikke altid stole på referater i et lille fagblad, men jeg står her med „Vor Stand“ nr. 18 af 30. september 1951, og

ifølge det har det ærede medlem været ude at holde et foredrag i jernbaneforeningen — mon det ikke var på Nyborg Strand —, hvor han talte om tjenestemandsproblemer. Efter referatet der har det ærede medlem udtalt følgende:

„men det vil sikkert være uklogt at tilstræbe en ny lønningskommission nedsat i dag“;

og, føjede det ærede medlem til:

„Enhver finansminister vil ganske naturligt vægre sig ved at gå med til en lønforbedring i en tid, hvor vi befinder os på toppen af en højkonjunktur.“

Det er det referat, jeg har at holde mig til, og derfor må jeg mene, at det ærede medlem dengang var modstander af nedsættelse af en lønningskommission og med den nævnte begrundelse. Jeg tror heller ikke, at tiden i øjeblikket er inde dertil, for jeg ser på sagen som det ærede medlem, at i unormale tider er det meget vanskeligt at gå ind i et sådant arbejde som en ny fastsættelse af lønningerne vil være. Man har derfor prøvet på at tage de uretfærdigheder bort, som man mente var tilstede, og det forekommer mig, at man alt i alt har fundet en både god og rimelig ordning for statens tjenestemænd, for statens medarbejdere, og jeg må mene, at den ordning, som den højtærede finansminister her har truffet, også er forsvarlig overfor samfundets økonomi.

Jeg anbefaler på mit partis vegne en hurtig og velvillig gennemførelse af lovforslaget.

Formanden: Jeg vil gerne understrege, at forretningsordenens regler vedrørende anvendelse af citater stadig er gældende.

Karl Olsen: På mit partis vegne kan jeg med glæde anbefale det foreliggende lovforslag. Den linie, jeg på mit partis vegne har gjort mig til talsmand for vedrørende tjenestemændenes lønforhold ved den årlige behandling af lovforslagene om det midlertidige løntillæg, vil være det høje tings medlemmer bekendt. Man vil derfor forstå, at det er med glæde, jeg anbefaler dette lovforslag, fordi det på åfgørende vis bryder med den hidtil fulgte praksis vedrørende reguleringen af tjenestemændenes lønninger.

Det første skridt bort fra nivelleringen af lønningerne blev taget i 1950, da de 6 portioner midlertidigt løntillæg overførtes til procentbasis. Med det lovforslag, vi nu behandler tages et endnu længere skridt, idet 9 portioner over 2 år overføres til procentbasis, og de 6 midlertidige portioner forøges med yderligere 3, idet samtidig loftet, som nævnt, fjernes og gulvet for portionerne